Lietas Nr. 11380054914
Lietas arhīva Nr. K36-0072-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Talsos, 2015.gada 19.februārī

Talsu rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Ainars Feldmanis,
ar sekretāri Sanitu Zaļo,
piedaloties prokurorei Dinai Reķei,
zvērinātai advokātei Sabīnei Krastiņai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.

A p r a k s t o

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), saistītu ar iekļūšanu telpā šādos apstākļos:

2014.gada 2.novembrī laika posmā no plkst. 17.00 līdz plkst. 20.15 /pers. A/, būdams iepriekš sodīts par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, neizciesta soda – piespiedu darba laikā, pa neaizslēgtām durvīm prettiesiski iekļuva /pers. B/ piederošajā pirts ēkā /Nosaukums A/ Talsu novada, Laucienes pagasta Odrē un slepeni no naudas maka, kas bija nolikts gultā zem spilvena, nozaga cietušajai /pers. B/ piederošo naudu 170 euro, nodarot cietušajai mantisko kaitējumu par šo summu.

Ar minētajām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Cietusī/pers. C/ pirmstiesas izmeklēšanā pieteica kompensāciju par mantisko zaudējumu EUR 170 apmērā un šo kompensāciju uzturēja arī tiesas sēdē.

M o t ī v u

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu iepriekš minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apsūdzībā norādītajos apstākļos atzina pilnīgi. Tiesa apsūdzētajam izskaidroja pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtību un procesuālās sekas un apsūdzētais piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Arī prokurore, cietusī un apsūdzētā aizstāve piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi. Tiesa atzīst, ka lietā esošie materiāli ir pilnīgi un pietiekoši, lai izlemtu par apsūdzētā vainu un sodu. Pēc lietas materiālu pārbaudes tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu un tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu nolēma pierādījumu pārbaudi neizdarīt un pārbaudīt tikai apsūdzētā personu raksturojošos datus.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ vaina viņam izvirzītajā apsūdzībā ir pierādīta pilnīgi, viņa darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas. Nodarījuma kvalificējošā pazīme ir zādzības izdarīšana iekļūstot telpā.

Nosakot sodu apsūdzētajam tiesa ņem vērā soda mērķi un soda noteikšanas vispārīgos principus. Saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa un soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija. Nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu apsūdzētais ir izdarījis smagu noziegumu. No lietas materiāliem nepārprotami secināms, ka apsūdzētais pilnībā apzinājies, ka viņš prettiesiski iegūst svešu naudu, nolūkā iedzīvoties uz cietušās rēķina. Līdz ar to noziedzīgais nodarījums ir izdarīts ar tiešu nodomu un mantkārīgā nolūkā. Cietušajai nodarīts mantiskais kaitējums EUR 170, un tas nav atlīdzināts.

Vērtējot apsūdzētā personību, tiesa ņem vērā to, ka viņš iepriekš ir kriminālī sodīts, (lietas 15.-16., 37.-40.,41.lp.), ir saukts pie administratīvās atbildības (lietas 17.-18.lp.). /pers. A/ tiesas sēdē nožēloja izdarīto un paskaidroja, ka viņš vakar, 18.februārī, ticis apcietināts citā krimināllietā sakarā ar aizdomām par zādzības izdarīšanu. Zādzību viņš izdarījis /Nosaukums/, kur līdz šim dzīvojis. Tagad viņš dzīvos deklarētajā adresē /adrese C/. Bez šīs krimināllietas viņš ir apsūdzēts vēl divās citās krimināllietās Tukuma rajona tiesā un Dobeles rajona tiesā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu /pers. A/ atbildību mīkstinošs apstāklis ir vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēlošana. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu atbildību pastiprinošs apstāklis ir noziedzīgo nodarījumu recidīvs.

Izlemjot par soda veidu, tiesa vērtē ziņas par apsūdzētā personību kopsakarā ar noziedzīgā nodarījuma raksturu un izdarīšanas motīviem.

Sistemātiska likumpārkāpumu izdarīšana un izvairīšanās no soda izciešanas norāda uz to, ka apsūdzētā rīcības izvēlē dominē viņas personiskās vajadzības, un, nolūkā tās apmierināt, apsūdzētais ignorē likumu un citu personu intereses. Ņemot vērā šādu apsūdzētā attieksmi, tiesa atzīst, ka lai reāli aizsargātu sabiedrības drošību un sodītu apsūdzēto, viņam piemērojams brīvības atņemšanas sods, un uzskata, ka cits soda veids nevar nodrošināt, lai apsūdzētais un citas personas atturētos no līdzīgiem noziedzīgiem nodarījumiem.

Tiesa uzskata, ka šajā gadījumā Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcijā paredzētie alternatīvie sodi – piespiedu darbs un naudas sods –

neatbilst apsūdzētā personībai un nodarījumu raksturam.

Ņemot vērā noziedzīgo nodarījumu sistemātisko raksturu un motīvus, tiesa negūst pārliecību, ka, neizciešot sodu, apsūdzētais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Tādēļ nav pamata nosacīta soda noteikšanai saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta noteikumiem.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākli, kā arī to, ka viņš ir sekmējis kriminālti esisko attiecību noregulējumu – izmantojot Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā noteiktās tiesības uz sadarbību, ir izvēlējies vienkāršāku procesa veidu – piekritis lietu iztiesāt bez pierādījumu pārbaudes. Tiesa uzskata, ka šajā gadījumā ilgstošs brīvības atņemšanas sods būtiski neiespaidotu soda mērķa sasniegšanu un īslaicīga brīvības atņemšana, kas būtiski nepārsniedz soda minimālo robežu, pietiekami motivēs apsūdzēto mainīt savu attieksmi pret likuma prasībām.

Tā kā lietā nav ziņu par apsūdzētajam piederošiem īpašumiem un vērtīgu mantu, Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētais papildsods – mantas konfiskācija – nav piemērojams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu galīgais sods nosakāms pēc kopības ar Dobeles rajona tiesas 2015.gada 28.janvāra lēmumu, sodus pilnīgi saskaitot.

Tiesa atzīst, ka cietušās /pers. B/ pieteiktā kompensācija par mantisko zaudējumu EUR 170 apmērā ir apmierināma pilnīgi.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu ir radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Šī panta otrajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir kriminālti esisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamats. No šī likuma 352.panta pirmās daļas 1.punkta izriet, ka kompensācijas par apmēru tiesa nosaka izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru.

Civillikuma 1784.pantā ir noteikts, ka, ja ārpus līgumiskām attiecībām kādam nodarīts zaudējums ar otras personas prettiesīgu darbību, tad zaudējuma nodarītājs atbild par visiem zaudējumiem un ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka zaudējumi cietušajiem minētajā apmērā ir radušies apsūdzētā darbību rezultātā.

Tiesai nav pamata apšaubīt cietušās norādīto nozagtās naudas summu – EUR 170, un apsūdzētais šo summu atzina pilnīgi. Ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka cietušajai radītie zaudējumi minētajā apmērā ir cēloniskā sakarā ar apsūdzētā darbībām. Līdz ar to ir likumīgs pamats kompensāciju par mantisko zaudējumu EUR 170 piedzīt no apsūdzētā par labu cietušajai.

Apsūdzētajam /pers. A/ juridisko palīdzību sniedza zvērināta advokāte Sabīne Krastiņa. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi par aizstāves sniegto juridisko palīdzību piedzenami no apsūdzētā valsts labā.

Lietiskie pierādījumi lietai nav pievienoti.

R e z o l u t ī

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu tiesa

n o s p r i e

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu sodam pilnīgi – 6 (sešu) dienu apmērā – pieskaitīt ar Dobeles rajona tiesas 2015.gada 28.janvāra lēmumu krimināllietā Nr. 11390043913 noteikto sodu un **galīgo sodu /pers. A/ noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem un 6 (sešām) dienām bez mantas konfiskācijas.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda iziešanā ieskaitīt aizturēšanas laiku no 2014.gada 17.novembra līdz 2014.gada 19.novembrim.

Soda izciešanas termiņu skaitīt no /pers. A/ aizturēšanas brīža.

Lēmuma izpildi uzdot Ieslodzījumu vietu pārvaldei.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, kompensāciju par mantisko zaudējumu EUR 170 (simts septiņdesmit *euro*).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus par zvērinātas advokātes Sabīnes Krastiņas sniegto juridisko palīdzību EUR 65,46 (sešdesmit piecus *euro*, 46 centus). Noteikt termiņu šo izdevumu labprātīgai samaksai 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu daļā par sodu vai kriminālprocesuāliem pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Talsu rajona tiesā.

Tiesnesis A.Feldmanis

-